

МИ
А Л Е К С А Н Д А Р I.

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

Проглашавамо и објављујемо свима и свакоме, да је Народно Представништво усвојило и да смо ми потврдили и потврђујемо:

ЗАКОН О ШТАМПИ

који гласи:

ГЛАВА ПРВА

Опште одредбе

Члан 1.

Исказивање и предавање јавности својих мисли путем штампе сваком се српском грађанину ујемчава. Ограничење у томе прописује овај закон.

Штампа се не може подвргавати никаквим административним опоменама и мерама.

Члан 2.

Штампарска и књижарска радња подлеже одредбама трговачког закона.

Члан 3.

Под одредбе закона о штампи долази све оно што се штампањем или механичким или хемијским путем, као што је сликање и. т. д., изради за умножавање и растурање, па се и заиста умножава и растура.

Од овога се изузимају гласачке листе, ако на њима ништа више нема сем имена кандидата, предлагача и представника; трговачки протоколи, формулари и остало што је за трговачку радњу потребно; посмртне објаве, позиви на разне забаве и зборове, ако

на овима последњим нема ничега више осим означења оних који се позивају, дана кад се позивају, места где ће бити збор, циља ради кога је збор сазван, ако циљ није противан законима, и имена сазивача и, на-
послетку, ствари искључно за редакције намењене.

Члан 4.

На свакој штампаној, објављеној или механичким или хемијским путем за умножавање и растурање израђеној ствари, мора стајати име и стан штампара (сликара резача и т. д.), као и место штампања. Ако је то књига или иначе штампана ствар, која не долази у повремену штампу, а намењена је за растурање, онда мора стајати и име писца или издавача. Издавач може бити и сама штампарија.

Ко противно овоме учини, казниће се новчано од 50 до 100 динара или затвором од 5 до 10 дана за сваки број, свеску, књигу, примерак.

Члан 5.

Штампар је дужан дати на реверс од свакога броја новина или повременог списка, кад се почне растурати или разашилати, по један примерак месној државној полицијској власти.

У исто време, а најдаље за пет дана од публикације, сваки је штампар, и приватни и државни, дужан дати на реверс за Народну Библиотеку Управи Београда односно месној државној полицијској власти, по три примерка од сваке штампане ствари, осим оних поменутих у другом ставу члана 3. овог закона (члан 25. закона о Народној Библиотеци).

Ко учини противно одредбама овога члана, казниће се новчано од 100 до 300 динара или затвором од 10 до 30 дана за сваки број, свеску, примерак.

Члан 6.

Све, што је казано у претходном члану, важи и за прештампавање.

ГЛАВА ДРУГА
Повремена штампа

ОДЕЉАК I.
Издавање и уређивање

Члан 7.

Сваки лист (новине) и сваки повремени спис мора имати одговорнога уредника.

Одговорни уредник листа или повремениог списка може бити сваки српски грађанин, који стално живи у Србији и ужива сва грађанска права, а који је за последње три године плаћао најмање по 60 динара непосредне порезе. Али они, који су свршили нашу Велику Школу или универзитет на страни или какву стручну школу по навршеном четвртом разреду средње школе, могу бити уредници ако су плаћали најмање по 30 динара непосредне порезе за последње 3 године. Одговорни уредник мора имати најмање 25 година старости.

Одговорни уредник кад се осуди и пресуда постане извршна, престаје бити уредник, ако је осуђен на затвор — док га не издржи, а ако је осуђен на новчану казну — док је не плати.

Нико не може једно временом бити уредник више политичких листова.

Ко издаје или штампа лист (новине) или повремени спис, а није испунио погодбе овога члана, казниће се новчано од 300 до 1800 динара или затвором од 1. до 6. месеци.

Члан 8.

На сваком броју новина или на свакој свесци повремениог списка мора бити наштампано у дну или у врху листа име, стан и место становања власника, одговорног уредника и штампара.

Власник листа може бити и сам уредник.

За сваки број или свеску, на којој ово не буде, биће кажњен штампар, ако је штампани предмет ка-

жњиве садржине, од 200 до 600 динара или затвором од 20 дана до два месеца.

Ако штампани предмет није кажњиве садржине, штамапар ће у овом случају бити кажњен затвором од 1. до 10 дана или новчано од 10 до 100 динара.

ОДЕЉАК II.

Забрана

Члан 9.

Новине и друге штампане ствари (чл. 3. ов. зак. може забранити државна полицијска власт само у случајевима ако налази да садрже:

Увреду Краља, Краљице, њихових потомака и Краљевих родитеља; или ако нападају и излажу подсмеху Уставом и законима одређени ред престолонаслеђа; позив грађана да устају на оружје противу законитих власти или на вршење дела која се казне по §§ 87. и 91. а., први став, казненог законика.

Власт која је решила забрану дужна је своје решење спровести надлежном првостепеном суду у року од 24. часа. Суд је дужан у року од 24 часа, од кад прими решење полицијске власти о забрани, решити има ли места забрани или нема и своје решење саопштити странама истог дана.

Противу судског решења о забрани могу се жалити и тужени и државна власт у року од 24 часа од пријема судског решења. Жалба се предаје суду, који је о забрану решавао, и он је дужан истога дана спровести је Касационом суду, који за 24 часа од пријема ствар коначно расправља.

Судско решење, којим се забрана одобрава, има карактер отварања претходне кривичне истраге и не може утицати на судску одлуку о постојању или непостојању дела, које се тек претресом и пресудама има да утврди

Кад после извршене забране или Касациони суд поништи судско решење о забрани, или се претресом и судским пресудама утврди да кажњивог дела по

овоме члану закона нема, забрана је тим самим дигнута, и узапћени списи враћају се писцу односно уреднику или власнику, и растурање је допуштено. Исто тако забрана пада ако власт, која ју је решила, не спроведе своју тужбу суду у року од 5 дана, од кад је суд забрану одобрио.

• Суд по службеној дужности извештава решењем пошту да је забрана дигнута.

Кад се забрањују штампани примерци, онда се забрањују и слова, плоче, форме, каменорези и т. д. Ако штампар захте, слова ће се растурити и плоче истрти. Ако се неокривљени делови могу одвојити (додаци броју новина или свесци повремених списа или табаци и листови књиге), онда се они неће забрањивати.

Примерке штампане ствари и остало, што се при забрани одузимље, власт која је забрану извршила дужна је, на случај поништења забране, одмах све потпуно и неповређено предати. Реверс о одузетим примерцима и штампаним стварима предаје власт штампару у тренутку вршења забране.

Члан 10.

Ко забрањене штампане ствари намерно распростире, казниће се затвором од 2 до 10 месеца или новчано од 600 до 3000 динара.

Члан 11.

Кад се један лист или спис због написа каквог узапти, онда се може исти лист или спис поново одштампати тако, ако се чим год испуни оно место, на коме је била штампана кажњива садржина, због које је лист забрањен.

Ко противно учини казниће се по чл. 10. овог закона.

ОДЕЉАК III.

Исправке

Члан 12.

Одговорни уредник дужан је примити у свој лист сваку исправку, коју му пошаље власт или приватно или правно лице, чије је име споменуто или о чијем је раду или поступцима у листу или повременом спису било речи. И власт, и приватна и правна лица достављају уредништвима исправке непосредно или преко првостепеног суда онога места где лист излази. Суд је дужан истога дана уредништву исправку послати.

Исправка се мора ограничити на само исправљање нетачних навода и података и не сме садржавати ничега кажњивог. У противном случају уредник је није дужан штампати.

Да ли је уредник имао права не штампати исправку, цени суд по тужби дотичне власти или приватнога. Према тој оцени суд или ослобођава од одговорности уредника, или досуђује накнадно штампање исправке како је послата или с потребним изменама, или изриче још и казну што уредник није то одмах учинио, ако нађе да је без основа није хтео штампати.

Пресуда првостепеног суда у погледу штампања исправке извршна је.

Исправка се мора штампати у првом броју од како је уредник прими, без икаквих додатака, мењања или уметака; а ако је редакција листа закључена већ онога дана, онда је мора штампати у првом броју по том.

Исправка може бити најдужа или ступац целога формата листа или два пут онолика, колики је би чланак који ју је изазвао.

О истој ствари уредник је дужан штампати само једну исправку, коју прво добије кад се тиче државне власти.

Исправке се штампају на оном месту листа, на ком је био чланак или белешка, и онаквим словима, каквим је био штампан чланак или белешка. Исправка

се не може прекидати, ако није прекидана ствар, која ју је изазвала.

Ко учини противно одредбама овога члана, казниће се новчано од 300 до 600 динара или затвором од 1. до 2. месеца.

ОДЕЉАК IV.

Страни листови и повремени списи

Члан 13.

Листовима или повременим списима, књигама, сликама и другим штампаним и објављеним стварима, што на страни излазе, слободан је улазак у Србију.

Али Министар унутрашњих послова може у појединим бројевима страних повремених списа или новина, где би нашао дела предвиђена чланом 9. овога закона, оне написе који ова дела садржавају, нечитким учинити пре него што се пуне у саобраћај.

Ако би пак који страни лист или повремени спис имао чешће каквих увредљивих напомена или белешака, или би писао стално противу интереса земље, Министарски Савет може му забранити улазак у земљу до две године.

Ову забрану објављује министар председник у службеним Српским Новинама.

Уредништво домаћих листова и јавне библиотеке добијају свакад, па и у случају забране, све стране листове или повремене списе, књиге, слике и. т. д. без цензуре; а свако препштампавање или саопштавање из страних листова или повремених списа или растурање одштампаних или објављених ствари са стране подлежи одредбама овога закона, био лист или број листа или примерак какве штампане ствари забрањен или не

И појединци добијају чисто научне и књижевне часописе, научна и књижевна дела, која на страни излазе, слободно без цензуре.

Ко после објављене забране продаје или намерно растура забрањене стране листове, књиге, слике и. т. д. казниће се новчано од 600 до 1500 динара или затвором од 2 до 5 месеца.

ГЛАВА ТРЕЋА

Растурање, продавање, прилепљивање на вид.

Члан 14.

Слике Краља и Краљице не могу се растурати без одобрења Министра Унутрашњих Дела.

Новине, књиге, повремене списе, брошире, цртеже, слике и. т. д. које нису забрањене по овом закону, слободно је сваком српском грађанину растурати и продавати по јавним местима. За то није потребна пријава ни општинској ни државној власти.

Члан 15.

У свакој општини општинска власт мора одредити место, где ће стално прилепљивати службене обзнане.

Приватне обзнане могу се лепити на свима јавним местима, осим места где се лепе службене обзнане, осим зграда за богомољу и наставу и осим оних јавних места, где је то изрично забрањено.

На приватним зградама не смеју се лепити никакве обзнане без одобрења сопственика.

Члан 16.

Сваки онај, који би цепао, премазивао или ма на који начин чинио нечитким службене обзнане на одређеним местима или бирачке прогласе, казниће се новчано од 200 до 300 динара или затвором од 20 до 30 дана.

Исто тако казниће се и онај, који би ленио обзнане или прогласе на јавним местима или приватним зградама без допуштења за то.

ГЛАВА ЧЕТВРТА

Злочини и преступи штампом учињени.

ОДЕЉАК I.

Подстицање на злочине и преступе.

Члан 17.

Као саучесници једне радње, која се по кривичном законнику сматра као злочин или преступ, узи-

мају се сви они, који би ма којим начином, обележеним у члану 3. овога закона, или продавањем или растурањем штампаних ствари, непосредно подстакли кога или које, да учини или учине злочин или преступ, па иза изазивања (провокације) дође одмах дело или покушај злочина, како је одређен и предвиђен у §. 41. кривичног законика.

Саме пак учињене кривице казниће се по кривичном законнику, ако нису нарочито овим законом предвиђене.

Члан 18.

Они, који би средствима, побројаним у претходном члану, изречно позивали да се учине кривице убиства, пљачке или похаре, или каква кривица предвиђена §§-има 83., 84., 85., 86., 87., 88., 89., 90., 91. и 91. а. кривичног законика, у случају кад иза изазивања не дође дело ни покушај, казне се затвором од шест месеци до три године.

Члан 19.

Свако подстицање, учињено средствима побројаним у члану 3. према лицима војеног реда, у намери да се одврате од вршења војних дужности и послушности према законитим старешинама у свему оном, што они наређују за вршење закона и законих правила војних, казниће се затвором од 3 месеца до 3 године.

ОДЕЉАК II.

Кривице противу државе, њених представника и интереса и противу приватних лица.

Члан 20.

Клевета и увреда.

Клевета по овом закону постоји онда, кад се противу једне личности неистинито наводи један факат, којим се вређа њена част и уди њеном угледу. А увреда постоји онда, кад се неуљудним тоном или

непристојним изразима вређа част или карактер једне личности, а не наводи се противу ње никакав одређени факат.

Члан 21.

Клевета и увреда Краља, Краљице, њихових потомака и Краљевих родитеља, учињена једним од средстава, побројаних у члану 3. овога закона, и начином тамо казаним, казниће се затвором од 6 месеци до 5 година.

Клевете и увреде нанесене Народном Представништву, казниће се затвором од 2 месеца до 2 године дана.

Члан 22.

Клевета Краља, Краљице, њихових потомака и Краљевих родитеља и Народног Представништва не може се доказивати.

Члан 23.

Ко ружи или исмева уставна права владаочева или Уставом и законима утврђени ред престолонаслеђа, казниће се затвором од шест месеца до 5 година.

Члан 24.

Објављивање или прештампавање лажних или измишљених гласова, као и објављивање или прештампавање лажних или лажно некеме приписиваних докумената, казниће се новчано са 150 до 2400 динара или затвором од 15 дана до 8 месеца, кад објављивање тих гласова или докумената наноси штету држави и њеним интересима или ремети јавни мир.

Истинитост објављених гласова или дела може се доказивати.

Поднесени доказ ослобођава окривљеног само за доказано дело.

Члан 25.

Ко путем штампе изречно позива на непокорност према законима, законим уредбама или законим

наредбама, казниће се затвором од 6 месеци до две године.

Члан 26.

Уљудна и пристојна критика уставних наређења и ма каквог другог закона не подлежи никаквој казни.

Члан 27.

Омаловажавање и исмевање вере или морала, учињено једним од средстава и начином у члану 3. поменутих, казниће се затвором од 1 до 6 месеца или новчано од 300 до 1800 динара.

Иста казна примениће се и на продавање, растурање или излагање цртежа, гравира и слика неморалних.

Члан 28.

Клевета, нанета једним од средстава побројаних у члану 3. судовима, војсци, јавним надлештвима, казниће се затвором од једног до 18 месеца.

Истом ће се казном казнити клевета, нанета члановима Народног Представништва, јавним службеницима, представницима власти, свештеницима и грађанима који привремено врше какву јавну службу или испуњавају какву јавну дужност.

Члан 29.

Клевета, нанета приватним лицима, казниће се затвором од једног месеца до две године дана и накнадом оклеветаноме од 300 до 5000 динара, ако суд по захтеву приватног тужиоца нађе да јој има места.

Члан 30.

Увреда, нанета лицима побројаним у члану 28., казниће се затвором од 1 до 8 месеца, или новчано од 300—2400 динара; а увреда, нанесена приватним лицима, казниће се затвором од месец дана до четири месеца или новчано од 300—1200 динара.

Члан 31.

Ако је увреди претходило изазивање или незаконно поступање, поступиће се по §§. 215. односно 104. д. казненог законика.

Члан 32.

Клевета или увреда, нанета умрлим лицима, казниће се по овом закону само онда, ако је учињена у намери да повреди част или науди угледу њихових живих наследника.

Наследници у сваком случају имају право на исправку по члану 12. овога закона.

Члан 33.

Истинитост наведеног факта може се доказати у свима случајевима осим кад се тај факат односи на породични живот приватних лица и јавних раденика или на приватан рад једних и других, ако такав рад нема везе са њиховом јавном радњом или јавним достојанством, или с предузећем које се обраћа на јаван кредит.

Члан 34.

Ако се о делу, изнетом у клевети, већ повела кривична истрага, његова се истинитост не може доказивати све док о њему не би изишла извршна пресуда или решење.

Члан 35.

У случајевима, где је доказивање клевете допуштено, тужилац има право подносити противне доказе.

ОДЕЉАК III.

Кривице противу страних владалаца, њихових домова и дипломатских представника.

Члан 36.

Увреда према страном владаоцу, учињена једним од средстава побројаних и начином именованим у

члану 3. овога закона, казниће се затвором од 1 месеца до једне године дана.

Члан 37.

Увреда страних посланика, пуномоћних министара, дипломатских агената или отправника послова, који су акредитовани при Двору српскога Краља, казниће се затвором од 1 до 6 месеца.

ОДЕЉАК IV.

Недопуштене публикације.

Члан 38.

Ко штампа и објави:

1. тужбу или ма какве акте по кривичној парници док се не прочитају на претресу;
2. извештај о кривици за клевету, где доказивање није допуштено (члан 34. овог закона);
3. несвршене акте грађанских парница без нарочитог допуштења суда (§. 148. грађ. суд. поступка);
4. саветовања поротног и осталих судова;
5. приватна писма и телеграфске депеше за које се нема одобрење од писца, ако по садржини својој нису јавнога карактера, — казниће се новчано од 300 до 1800 динара или затвором од 1 до 6 месеца.

А ко штампа и објави:

1. службену поверљиву преписку, ако по оцени суда има од тога какве штете по јавне интересе земље;
2. извештаје или саопштења о кретању војних трупа за време рата, ратне опасности или опште мобилизације, а о војним спремама, утврђењима и осталим средствима одбране и у мирно време;
3. дела из тачке а. и б. §. 86. казненог законика;
4. извештаје о тајним седницама и ма каква саопштења из тајних седница Народног Представништва, — казниће се затвором од 6 месеца до 5 година.

ГЛАВА ПЕТА
Суђење и осуђивање

ОДЕЉАК I.

Ко је одговоран за кривице штампом или против одредаба овога закона учињене.

Члан 39.

За кривице учињене штампом или против одредаба овога закона одговорни су:

1. писац, уредник, власник, штампар, сликар, резач, разносач или растуривач;

2. уредник је одговоран за све, што је без потписа у листу изишло, као и онда, кад је потписник измишљена личност или је ван домаћаја српских власти;

3. кад се не зна за одговорног уредника, — штампар; кад се не зна штампар, — онај који растура, продаје, разноси, прилепљује.

За власника вреди одредба члана 40. овог закона.

Члан 40.

Власник је одговоран за све таксе и трошкове, као и накнаду штете, предвиђене у члану 29. овог закона, ако то писац или уредник нема од куда да плати или је у бегству.

Члан 41.

Кад одговорни уредник који није платио или издржао досуђену казну потпише какав лист или поврмени спис, казниће се власник и бесправни уредник тога листа или списка затвором од 15 до 30 дана или новчано од 150 до 300 динара.

ОДЕЉАК II.

П о с т у п а к.

Члан 42.

Све кривице, учињене штампом или ма којим средством и начином именованим у члану 3. овог за-

кона или противу његових одредаба, извиђају и суде само државни судови.

Кривице противу овога закона учињене извиђају и суде судови као хитне ствари.

Свака тужба, било приватна било државне власти, мора се узети у поступак најдаље петог дана од дана пријема у суду. Дело, узето у поступак, не сме се прекидати ни у ком случају до коначне расправе његове.

Кривице клевета и увреда Краља, Краљице, Њихових потомака и Краљевих родитеља, Народне Скупштине и Сената, и позивање на оружје узимају се у поступак истога дана кад суд прими тужбу.

За радњу противну одредбама овога члана и члана 49. овога закона односно рокова биће кажњен председник суда, његов заменик, или дежурни судија или судски иследник, новчано судским дисциплинским судом по закону о судијама (члан 25. и 28.).

Члан 43.

Истрага и суђење почеће се водити :

1. ако се тиче приватног лица на тужбу тога лица с обзиром на §. 216. казненога законика; ако се тиче каквог удружења на тужбу представника тога удружења;

2. ако се тиче Краља, Краљице, Њихових потомака и Краљевих родитеља, по одобрењу министра унутрашњих послова, а на тужбу државне полицијске власти;

3. ако се тиче лица која врше јавну службу, и то у послу њихове службе, — по захтеву министра под којим су;

4. ако се тиче судова, војске, државних тела, какве признате корпорације, административне власти и т. д., — по захтеву тога суда или тела или старешине његовог, а по одобрењу министра под којим стоји;

5. ако се тиче поротника, сведока или у опште грађанина, који привремено или стално врши какву јавну службу и т. д., — по тужби њиховој;

6. ако се тиче страног владооца или страних дипломатских представника, — по њиховој тужби или кад то затраже од министра спољних послова по тужби овога;

7. у случајима, предвиђеним у тач. 2., 3., 4. и 6. овога члана (изузимајући корпорације), или ако су преступи учињени противу формалних одредаба овога закона, полицијска ће власт по дужности својој сама дати суду тужбу или ће известити министарство унутрашњих дела.

Тужбу ће суду дати у окружним варошима и Београду окружно начелство, односно Управа Београда, а у осталим местима дотична среска власт.

Члан 44.

Свака тужба мора навести од речи до речи окривљене изразе, због којих истрагу треба повести. Иначе се по тужби неће ништа радити.

Члан 45.

Кад суд прими овакву тужбу, иследник ће одмах позвати туженога позивом, у ком ће изреком спомнути спис, лист, чланак, плакат, цртеж, слику, медаљу и т. д., због чега има да се саслуша, одредиће природу кривице и навести члан овог закона по коме се та кривица казни.

Ако у позиву нису испуњене све ове формалности, онај који се зове не мора му следовати.

Члан 46.

Ако је тужба због клевете, па тужени хоће да докаже истинитост тврђења, онда је дужан, у случајима где може бити доказивања, за 20 дана од првог саслушања поднети иследнику написмено:

1. изразе окривљене, чију истинитост хоће да докаже;
2. преписе или оригинале писмених доказа; и
3. име и презиме, занимање и стан сведока, који ће посведочити истинитост онога за шта се оптужује.

Одлагање овога рока не може бити. Ако тужени поднесе у одређеном року тражено писмено, иследник је дужан истога или најдаље другога дана саопштити га тужитељу. Тужитељ има право тражити од суда исти толики рок за подношење противних доказа.

И тужени и тужитељ имају право употребити на претресу и нове доказе.

Одлагање претреса може бити само онда, кад је одбрана, по оцени суда, била у немогућности доћи до доказа, који су по судској оцени од утицаја на исход суђења. Претрес се у овим случајима може само један пут одложити.

Члан 47.

Где год је овим законом допуштено доказивање, оптужени има права користити се и оним доказима, којима је публикација забрањена. Суд је дужан, ако оптужени захтева, а сам није могао до њих доћи, доказе службеним путем прибавити, ако само одбрана ближе именује и одреди где су и какви су то докази.

На суду и пред судом оптужени мора имати потпуну слободу одбране у границама пристojности.

Члан 48.

Ако оптужени одриче на суду, да се окривљена штампана ствар тиче тужитеља, онда ће пред судом дати изјаву, која ће се забележити, да се та ствар ни у колико не односи на тужитеља, и ту ће изјаву дужан бити, ако тужитељ захте, штампати на челу свога листа у првом броју.

Ну ако тужилац и после изјаве туженога, да се окривљена ствар не односи на њега, остане при тужби, онда ће суд претходно решити, према наводима и доказима које подноси тужилац, односи ли се на њега или не, па према нађеном стању даље по закону поступити.

Члан 49.

Ако уредник не штампа изјаву у првом броју свог листа, казниће се новчано од 300 до 600 динара или

затвором од 1 до 2 месеца, а тужитељ има права изјаву, учињену пред судом од стране туженога, штампати сâм.

Члан 50.

Кад решење о стављању под суд постане извршно, државни ће тужилац одмах дати суду тужбу, коју ће суд саопштити оптуженом, ако је у месту, првог дана, а ако је ван места, у најкраћем року; и од дана саопштења тужбе најдаље за десет дана претрес за суђење одредити, ако томе не стоји на путу судски одмор.

Ако се суди уреднику, на претрес се мора позвати и власник листа.

Члан 51.

Где год је у закону одређена новчана казна или затвор, ту ће редовно суд осуђивати оптуженога на новчану казну, казавши у пресуди са колико ће му се дана затвора ова казна заменити, при чему ће се дан затвора увек рачунати 10 динара.

Сваку новчану казну мора извршна власт наплатити за тридесет дана од дана пријема пресуде.

Члан 52.

При изрицању пресуде, ако има олакшавних околности, суд за кривице противу овога закона учињене не може спуштати казну испод минимума.

Члан 53.

Против пресуде или решења нижег суда може се изјавити незадовољство или жалба вишем суду у року од три дана по саопштеној пресуди или решењу.

Незадовољство или жалба, заједно с актима, спровешће се за 24 часа вишем суду, који ће решити као хитну ствар за десет дана по пријему.

ОДЕЉАК III

О повратку и застарелости

Члан 54.

За поврат у злочинствима и преступима, који се казне по овом закону, не вреде одредбе кривичнога законика о увећању казне.

Члан 55.

На случај стицаја не може по овом закону бити казна строжа, него што је казна кривичним или овим законом одређена за најтеже дело.

Члан 56.

Кривице, учињене штампом и противу формалних одредаба овога закона, застаревају за шест месеци од дана кад су учињене.

Извршење пресуде застарева по одредбама кривичнога законика.

Закључне одредбе

Члан 57.

Новине и повремени списи не подлеже никаквим па ни огласним таксама.

Члан 58.

Одредбе кривичног законика у §§ 47. а), 103., 104., 91. б), 91. в), 91. г), 207. т. 1., 207. б), 209.; први став § 212., § 213., 214., 218., 357. т. 2., 3., 4.; § 358., 359. т. 3. и § 363. не вреде за кривице учињене штампом или другим средствима јавности, побројаним у члану 3. овога закона.

Овим се законом укида досадањи закон о штампи од 12. марта 1881. године са свима његовим изменама и допунама, и одредбе закона о таксама, које су овом закону противне.

Члан 59.

Садашње новине и повремени списи морају у року од месец дана испунити све погодбе овога закона.

Члан 60.

Овај закон ступа у живот од дана кад га Краљ потпише, а обавезну силу добива кад се обнародује у Службеним Новинама.

Препоручујемо свима Нашим Министрима, да овај закон обнародују и о извршењу се његову старају, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

18. децембра 1901. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

(М. П.)

*Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата,
Министар правде,*

Драг. Стаменковић С. Р.

*Председник
Министарског Савета,
Министар иностраних дела.*

Д-р. Мих. В. Вујић С. Р.

Министар грађевина,

П. Велимировић С. Р.

*Министар
просвете и црквених послова,*

Љ. Ковачевић С. Р.

*Заступник
Министра народне привреде.
Министар правде,*

Драг. Стаменковић С. Р.

Министар финансија,

Д-р М. М. Поповић С. Р.

*Министар
унутрашњих дела,*

Н. Д. Стевановић С. Р.

Министар правде,

Драг. Стаменковић С. Р.

*Министар војни,
генерал,*

Чед. М. Миљковић С. Р.